

Lag om ändring i vapenlagen (1996:67);

SFS 2011:467

Utkom från trycket
den 17 maj 2011

utfärdad den 5 maj 2011.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om vapenlagen (1996:67) dels att 1 kap. 3 och 8 §§ samt 9 kap. 5 § ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 2 a kap., och en ny paragraf, 9 kap. 1 a §, av följande lydelse.

1 kap.

3 § Vad som sägs om skjutvapen gäller också

- a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,
- b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,
- c) start- och signalvapen som laddas med patroner,
- d) armborst,
- e) tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar,
- f) slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,
- g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, och
- h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

8 §³ I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 2 kap. 17–21 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

¹ Prop. 2010/11:72, bet. 2010/11:JuU17, rskr. 2010/11:210.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG av den 21 maj 2008 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 179, 8.7.2008, s. 5, Celex 308L0051).

³ Senaste lydelse 1999:74.

| *Vid tillverkning m.m.*

1 § Med tillverkning förstås i denna lag framställning av sådana vapen och vapendelar som anges i 2 och 3 §§. Med tillverkning förstås även sådan ändring eller ombyggnad av ett vapen som medför att det till funktions- eller verkningsgrad blir ett väsentligt annorlunda vapen.

2 § Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Märkningen ska vara placerad på skjutvapnets

1. slutstycke eller trumma,
2. eldrör eller pipa, och
3. stomme, låda och mantel.

3 § Vad som anges i 2 § gäller också den som tillverkar ett obrukbart vapen, om vapnet i brukbart skick skulle utgöra ett sådant skjutvapen som omfattas av nämnda paragraf.

4 § Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska förse vapendelen med en unik märkning av det slag som föreskrivs i 2 § första stycket. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

5 § När ett sådant vapen som anges i 2 eller 3 § överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överläter vapnet se till att det har en unik märkning varav framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

6 § Den som tillverkar ammunition till ett sådant skjutvapen som anges i 2 § ska märka varje förpackning med komplett ammunition med uppgift om ammunitionstyp, kaliber, varupartiets identifikationsnummer och tillverkarens namn.

Första stycket gäller inte ammunition som anges i 3 § 2 förordningen (1992:1303) om krigsmateriel.

| *Vid införsel*

7 § Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet har en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera det. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingsskytte,
2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mäsas,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

9 kap.

1 a § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen bryter mot bestämmelserna om märkning i 2 a kap. 2–4 eller 7 §. Detsamma gäller den som uppsåtligen förfalskar eller utan lov utplånar, avlägsnar eller ändrar sådan märkning.

Ansvar för brott mot bestämmelserna om märkning i 2 a kap. 7 § ska inte dömas ut om gärningen är belagd med straff enligt 1 §.

5 §⁴ Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för vapnet eller ammunitionen kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkad.

Vad som i första stycket föreskrivs om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

2. Bestämmelserna i 2 a kap. 2–4 och 6 §§ tillämpas på tillverkning som avslutas efter ikraftträdandet.

3. Den som vid ikraftträdandet innehar en mantel får inneha denna utan tillstånd till utgången av december 2011 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före sistnämnda tidpunkt, till dess att slutligt beslut i tillståndsfrågan har vunnit laga kraft.

På regeringens vägnar

BIRGITTA OHLSSON

Charlotte von Essen
(Justitiedepartementet)

⁴ Senaste lydelse 2005:311.

